

18 Οκτωβρίου, 1996

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

FONTANA TOURS LTD.,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΟΥ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΔΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 219/95)

5 Φορολογία — Φορολογία Εισοδήματος — Διεκδίκηση εκπτώσεων από το φορολογητέο εισόδημα — Το σχετικό βάρος αποδείξεως φέρει ο φορολογούμενος — Η ειδική υποχρέωση παροχής από το φορολογούμενο των ζητούμενων στοιχείων — Συνέπειες από την παράλειψη παροχής — Το Άρθρο 13(2)(β) της φορολογικής νομοθεσίας και η εφαρμογή του στην κριθείσα περίπτωση.

10 Η αιτήτρια εταιρεία αμφισβήτησε την σε βάρος της φορολογία εισοδήματος για τα έτη 1988, 1989.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι:

15 Η αιτήτρια εν προκειμένω δεν παρέσχε στον Έφορο τα ζητηθέντα στοιχεία αναφορικά με την προέλευση των χρηματικών ποσών που κατά τους ισχυρισμούς της αποτελούσαν εισφορές προς την εταιρεία από τον εν λόγω διευθυντή της.

20 Η αιτήτρια έχει το βάρος της απόδειξης στην παρούσα περίπτωση εφόσον πρόκειται για διεκδικούμενη αφαίρεση. Ο Έφορος έχει εξουσία, βάσει του Άρθρου 13(2)(β) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων, να αρνηθεί να αποδεχθεί τη δήλωση φορολογούμενου και να ορίσει το ποσό του αντικειμένου του φόρου κατά την κρίση του. Η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει στον

25 Έφορο τα απαραίτητα στοιχεία, δίνει το δικαίωμα στον Έφορο να

προχωρήσει στον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος με βάση τις δικές του εκτιμήσεις όπως και να απορρίψει αναπόδεικτες διεκδικήσεις.

Στην παρούσα περίπτωση η αιτήτρια δεν τεκμηρίωσε τις διεκδικήσεις της. Ενόψει των παραλείψεων που παρουσίαζαν τα λογιστικά βιβλία της αιτήτριας, η απόφαση του Εφόρου να θεωρήσει το διεκδικούμενο ποσό ως μέρος του φορολογητέου εισοδήματός της δεν εκφύγει των ακραίων ορίων της διακριτικής του ευχέρειας.

Η προσφυγή απορρίπτεται με £300,-
έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Rainbow v. Republic (1984) 3 C.L.R. 846,

Κεφάλας v. Δημοκρατίας κ.ά. (1992) 4 Α.Α.Δ. 944.

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος με την οποία επιβλήθηκαν φορολογίες φόρου εισοδήματος στην Αιτήτρια για τα έτη 1988 και 1989.

Χρ. Κιτρομηλίδης, για την Αιτήτρια.

Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ.: Η προσφυγή αυτή στρέφεται κατά της απόφασης του Εφόρου Φόρου Εισοδήματος (ο Έφορος) ημερ. 23.12.94, με την οποία επιβλήθηκαν φορολογίες φόρου εισοδήματος στην αιτήτρια για τα έτη 1988 και 1989.

Η αιτήτρια είναι ιδιωτική εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με έδρα την Πάφο και ιδρύθηκε το 1985. Το εισόδημά της κατά τον κρίσιμο χρόνο προερχόταν κυρίως από την ενοικίαση αυτοκινήτων και την πώληση ταξιδιωτικών εισιτηρίων.

Η αιτήτρια υπέβαλε εξηλεγμένους λογαριασμούς και δηλώσεις εισοδήματος για τα έτη 1988 και 1989 στις 30.1.91 και 28.2.91,

αντίστοιχα. Ο καθ' ου η αίτηση, με επιστολή του ημερ. 6.8.91, ζήτησε τα λογιστικά βιβλία και άλλα δικαιολογητικά της αιτήτριας που αφορούσαν την περίοδο 1.1.88-31.12.89, τα οποία η αιτήτρια ανταποκρινόμενη, υπέβαλε. Με άλλη επιστολή του ημερ. 3.8.92, ο καθ' ου η αίτηση ζήτησε από την αιτήτρια επιπρόσθετα στοιχεία, συμπεριλαμβανομένων του Γενικού Καθολικού της εταιρείας και επεξηγήσεις για τις καταθέσεις των μετόχων/διευθυντών της. Η αιτήτρια υπέβαλε τα στοιχεία που της ζητήθηκαν πλην του Γενικού Καθολικού, το οποίο δεν τηρούσε.

Ο καθ' ου η αίτηση, μετά από εξέταση των στοιχείων που υποβλήθηκαν, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι οι εξηλεγμένοι λογαριασμοί που υπέβαλε η αιτήτρια δεν ήταν ικανοποιητικοί και επέβαλε πρόσθετες φορολογίες με βάση τις δικές του εκτιμήσεις. Οι λόγοι για τους οποίους οι λογαριασμοί της αιτήτριας δεν κρίθηκαν ικανοποιητικοί εκτίθενται σε επιστολή του Εφόρου ημερ. 30.6.93, το σχετικό μέρος της οποίας έχει ως ακολούθως:

“Μετά από προσεκτική εξέταση των λογιστικών σας βιβλίων και των άλλων δικαιολογητικών εγγράφων που υποβάλετε και των στοιχείων που έχω στα χέρια μου έχω καταλήξει στο συμπέρασμα ότι δεν τηρούντο κανονικά λογιστικά βιβλία για τους πιο κάτω λόγους:

- 1) Το βιβλίο ταμείου δεν τηρείτο κανονικά. Υπήρχαν ελλείμματα επί μηνιαίας βάσης και στο τέλος του έτους γίνεται ημερολογιακή εγγραφή για να καλυφθεί η διαφορά χωρίς να υπάρχουν στοιχεία που να υποστηρίζουν το ποσό της εγγραφής.
- 2) Για τις ενοικιάσεις μοτοποδηλάτων δεν ετοιμάζονται συμβόλαια. Σύμφωνα με στοιχεία που έχω στα χέρια μου από παρόμοιες επιχειρήσεις το εισόδημα από μοτοποδήλατα είναι πολύ ψηλότερο από αυτό που φαίνεται στους λογαριασμούς.
- 3) Εισοδήματα από εκδρομές και ΠΡΟΠΟ δεν καταχωρούντο κανονικά στα βιβλία αλλά έγιναν με ημερολογιακή εγγραφή στο τέλος του έτους χωρίς να υπάρχουν στοιχεία και με βάση μόνο το ποσό του ελλείματος στο ταμείο.
- 4) Από στοιχεία που έχουμε στα χέρια μας φαίνεται ότι αγοράστηκαν παιγνίδια θαλάσσης. Κανένα εισόδημα όμως δεν παρουσιάζεται στους λογαριασμούς της εταιρείας ή δηλώ-

Ύνεται από τους διευθυντές της εταιρείας από τη δραστηριότητα αυτή.

Με βάση τα πιο πάνω και έχοντας υπόψη τις καταθέσεις από τους διευθυντές ύψους £19.100 για τις οποίες δεν προσκομίστηκαν στοιχεία που να δεικνύουν την πηγή προέλευσης των εισοδημάτων αυτών αποφάσισα να φορολογήσω τα ποσά αυτά. 5

Σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 48 των Περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978-1991 αποφάσισα να μη σας επιτρέψω τις κεφαλαιουχικές εκπτώσεις.” 10

Η αιτήτρια υπέβαλε στις 28.7.93 ένσταση στις πιο πάνω φορολογίες και ο καθ’ ου η αίτηση ζήτησε, με επιστολή του ημερ. 7.10.93, την υποβολή στοιχείων προς υποστήριξη της ένστασης μέχρι τις 29.10.93. Η αιτήτρια δεν ανταποκρίθηκε. 15

Ακολούθως ο καθ’ ου η αίτηση απέρριψε την ένσταση της αιτήτριας και απέστειλε τελικές ειδοποιήσεις επιβολής φορολογίας αναφορικά με τα εν λόγω έτη, μαζί με συνοδευτική επιστολή ημερ. 23.12.94, η οποία έχει ως ακολούθως: 20

“Αναφέρομαι στην ένστασή σας ημερομηνίας 28.7.93 για τις πιο πάνω φορολογίες και στην επιστολή μου ημερομηνίας 7.10.93 με την οποία σας ζητούσα να υποβάλετε μέχρι 29.10.93 οποιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία και παρατηρώ ότι παρόλο που παρήλθαν πέραν των 13 μηνών δεν έχετε υποβάλει οποιαδήποτε αποδεικτικά στοιχεία που να υποστηρίζουν την ένστασή σας ημερομηνίας 28.7.93. 25

2. Ως εκ τούτου σας πληροφορώ ότι εμμένω στην απόφασή μου όπως σας κοινοποιήθηκε με την επιστολή μου ημερομηνίας 30.6.93. Ως γνωρίζετε κατόπιν της επιτόπιας έρευνας και μετά από προσεκτική εξέταση των βιβλίων της εταιρείας σας για τα έτη 1988-1989 διαπιστώθηκαν οι ελλείψεις και παραλείψεις που αναφέρονται στην επιστολή μου ημερομηνίας 30.6.93. Επ’ αόριστο εκκρεμότητα δεν γίνεται δεκτή. 30

Ως εκ τούτου δεν έχω άλλη εκλογή αφού και ο ελεγκτής σας με διαβεβαίωσε ότι δεν υπήρξε οποιαδήποτε ανταπόκριση εκ μέρους σας για να προσκομίσετε αποδεικτικά στοιχεία για να αντικρούσετε τα όσα αναφέρονται στην επιστολή μου ημερομηνίας 30.6.93. 40

3. Αποστέλλω τελικές φορολογίες με κώδικα 4 (τελικές φορολογίες για διευθέτηση έντασης χωρίς συμφωνία) και αν θεωρείτε τον εαυτό σας αδικημένο μπορείτε να καταχωρήσετε προσφυγή μέσα σε 75 μέρες από την ημερομηνία της Ειδοποίησης Επιβολής φορολογίας.”
- 5 Στις 7.3.95 καταχωρήθηκε η παρούσα προσφυγή.

10 Η διαφορά έγκειται στη συμπερίληψη στο φορολογητέο εισόδημα της αιτήτριας του ποσού των Λ.Κ.19.099, το οποίο σύμφωνα με τους ισχυρισμούς της, αποτελούσε συνεισφορά των διευθυντών/μετόχων της εταιρείας και όχι εισόδημα. Η ισχυριζόμενη εισφορά αναλύεται σε δύο μέρη, σύμφωνα με την αγόρευση του δικηγόρου της αιτήτριας:

- 15 (α) Λ.Κ.6.099 - προερχόμενο από τους μισθούς του διευθυντή της Διονύση Παπαευσταθίου, και
- (β) Λ.Κ.13.000 - προερχόμενο από τον αδερφό του.

20 Η αιτήτρια ισχυρίζεται ότι η απόφαση του Εφόρου να μην αποδεχθεί τις πιο πάνω εισφορές και να τις θεωρήσει εισόδημα, είναι αυθαίρετη και ανατιολόγητη, ιδιαίτερα αν ληφθεί υπόψη ότι ο Έφορος δέχεται ότι ο διευθυντής/μέτοχος Παπαευσταθίου είναι έμμισθος υπάλληλος της εταιρείας και έχει τέτοιο εισόδημα που να

25 δικαιολογεί τη συνεισφορά των Λ.Κ.6.099.

Η δικηγόρος για τους καθ' ων η αίτηση αναφέρθηκε σε γενικές αρχές που αφορούν την αντιμετώπιση και προσέγγιση φορολογικών υποθέσεων από το Δικαστήριο. Ιδιαίτερα αναφέρθηκε σε νομολογία που αφορά το δικαίωμα του Εφόρου να προχωρήσει στον προσδιορισμό του φόρου σε περιπτώσεις παράλειψης του φορολογούμενου να παράσχει στον Έφορο όλα τα απαραίτητα στοιχεία, όπως και τη μη παραχώρηση ουσιαστικών εκπτώσεων σε περιπτώσεις μη τήρησης κανονικών λογιστικών βιβλίων.

35 Η αιτήτρια δέχεται ότι δεν τηρούσε το Γενικό Καθολικό, τηρούσε όμως, όπως ισχυρίζεται, λογαριασμούς με πλήρη στοιχεία. Υποστηρίζει ότι παρέσχε στον Έφορο λεπτομερή στοιχεία για το αμφισβητούμενο ποσό, ο οποίος όμως δεν αποδέχτηκε τη θέση της

40 ότι επρόκειτο για συνεισφορά των διευθυντών, χωρίς να δώσει καμιά εξήγηση.

Από τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιόν μου, συμπεριλαμβανομένου του διοικητικού φακέλου, εξάγονται τα ακόλουθα:

Για τα αμφισβητούμενα ποσά “εισφορών” των διευθυντών της αιτήτριας, ζητήθηκαν επεξηγήσεις με την επιστολή του Εφόρου ημερ. 3.8.92, “μαζί με τα ανάλογα αποδεικτικά στοιχεία”. Ο Ελεγκτής της αιτήτριας, με την επιστολή του ημερ. 6.10.92, παρέσχε τις ακόλουθες εξηγήσεις:

5

“Το ελλειμματικό ταμείο περιλαμβάνει και καταθέσεις του κ. Διονύση Παπαευσταθίου. Οι καταθέσεις αυτές επισυνάπτονται (Συνημμένο 3). Όπως φαίνεται τα ποσά αφορούν κυρίως τους χειμερινούς μήνες για κάλυψη δόσεων δανείου.

10

Τα ποσά που είχε εισφέρει ο κ. Διονύσης Παπαευσταθίου αφορούν ποσό ΛΚ6.099 από τους μισθούς του και ποσό ΛΚ13.000 από τον αδελφό του, έναντι πώλησης μετοχών της εταιρείας FONTANA TOURS LTD.

15

Η μόνιμη εγκατάσταση του αδελφού του κ. Διονύση Παπαευσταθίου στην Κύπρο, έχει αναβληθεί και τα ποσά οφείλονται έντοκα με “option” μέχρι το 1995, την αγορά του 33½% έναντι ΛΚ20.000 και μόνιμη απασχόληση της συζύγου του στην εταιρεία.”

20

Τα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον του Εφόρου μελετήθηκαν και έλαβε χώρα και συνάντηση μεταξύ λειτουργών του Γραφείου Φόρου Εισοδήματος (Πάφου) και εκπροσώπου της αιτήτριας. Στις σημειώσεις της αρμοδίου λειτουργού στο φάκελο (Τεκμήριο 1), ημερ. 12.11.92, αναφέρονται και τα ακόλουθα:

25

“...Έτσι θα πρέπει να περιοριστούμε στις £13.000/19.000. Να ζητήσουμε στοιχεία και αν δεν ικανοποιηθούμε ότι ήρθαν από κάποιο τρίτο, θα πρέπει να φορολογηθούν σαν επιπρόσθετο εισόδημα της εταιρείας. Στο μέτοχο που είναι και δάσκαλος μπορούν να φορολογηθούν μόνο αν αποδείξουμε ότι είχε άλλη δραστηριότητα εκτός της εταιρείας.

30

35

Κατά πόσο θα φορολογηθούν και στην εταιρεία και στον ίδιο αυτό δεν συζητείται.”

Σε μεταγενέστερο σημείωμα της ίδιας λειτουργού προς τον Πρώτο Λειτουργό του Γραφείου Φόρου Εισοδήματος Λευκωσίας, αναφέρονται σχετικά τα ακόλουθα:

40

“2) Καταθέσεις διευθυντών

5 Κατά την ανάλυση των λογαριασμών των διευθυντών εφάνηκε ότι για τα έτη 1988 και 1989 κατατέθηκαν από τον κόν Παπαευσταθίου £9284 και £9816 για το 1988 και 1989 αντίστοιχα. Όπως μας εξήγησε ο λογιστής οι πληρωμές έγιναν για την αγορά αυτοκινήτων (συναλλάγματα τράπεζας). Όταν ζητήσαμε εξηγήσεις από που προήλθαν τα ποσά αυτά μας είπαν ότι οι £6.000 ήταν από το μισθό του κού Παπαευσταθίου (εξασκεί το επάγγελμα του δασκάλου) και οι άλλες £13.000 ήταν δάνειο από ένα θείο της Ν. Αφρικής. Ζητήσαμε αντίγραφα του τραπεζιτικού λογαριασμού και άλλα αποδεικτικά στοιχεία που να πιστοποιούν την προέλευση των ποσών αυτών αλλά δεν μας παρουσίασαν τίποτε.

15 Η πιο πιθανή εξήγηση είναι ότι υπήρχε διαρροή εισοδήματος από διάφορες δραστηριότητες της εταιρείας ενοικιάσεις μοτοποδηλάτων, εκδρομές όπως αναφέραμε και πιο πάνω και τώρα τα ποσά αυτά επανακατατέθηκαν στην εταιρεία.

20 Η εισήγησή μου είναι εφόσον δεν παρουσιάστηκαν στοιχεία για κανένα από τα ποσά αυτά παρόλο που οι £6.000 δικαιολογήθηκαν από την κεφαλαιουχική κατάσταση να φορολογηθεί ολόκληρο το ποσό. Σε περιπτώσεις ένστασης να συζητηθούν οι £6.000.

25 Να σημειωθεί ότι στην τελευταία συνάντησή μας με το λογιστή του φορολογούμενου ο ίδιος παραδέχτηκε ότι είναι δύσκολο να δικαιολογηθούν οι £13.000 δάνειο από το θείο του.”

30 Με σημείωσή του ημερ. 29.6.93, ο πρώτος Λειτουργός συμφώνησε να γίνουν αναθεωρημένες φορολογίες για τα έτη 1988 και 1989 σύμφωνα με την εισήγηση.

35 Ακολούθησαν οι σχετικές φορολογίες και η επιστολή ημερ. 30.6.93, η ένσταση και η επίδικη απόφαση.

40 Όπως φαίνεται από τα πιο πάνω, η αιτήτρια δεν παρέσχε στον Έφορο τα ζητηθέντα στοιχεία αναφορικά με την προέλευση των χρηματικών ποσών που κατά τους ισχυρισμούς της αποτελούσαν εισφορές προς την εταιρεία από τον εν λόγω διευθυντή της.

Η αιτήτρια έχει το βάρος της απόδειξης στην παρούσα περίπτωση εφόσον πρόκειται για διεκδικούμενη αφαίρεση. Ο

Έφορος έχει εξουσία, βάσει του άρθρου 13(2)(β) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων, να αρνηθεί να αποδεχθεί τη δήλωση φορολογούμενου και να ορίσει το ποσό του αντικειμένου του φόρου κατά την κρίση του. Η παράλειψη του φορολογούμενου να παράσχει στον Έφορο τα απαραίτητα στοιχεία, δίνει το δικαίωμα στον Έφορο να προχωρήσει στον προσδιορισμό του φορολογητέου εισοδήματος με βάση τις δικές του εκτιμήσεις όπως και να απορρίψει αναπόδεικτες διεκδικήσεις (βλ. *Rainbow v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 846, 848).

Στην υπόθεση *Κεφάλας v. Δημοκρατίας κ.ά.* (1992) 4 Α.Α.Δ. 944, λέχθηκαν τα ακόλουθα, τα οποία εφαρμόζονται και στα περιστατικά της παρούσας υπόθεσης:

“Σε ό,τι αφορά τη διεκδίκηση για ετήσια φθορά για τους ψυκτικούς θαλάμους αυτή δεν έγινε αποδεκτή με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 48 των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων του 1978-1988 διότι δεν είχαν ετοιμαστεί κανονικοί λογαριασμοί εσόδων και εξόδων για εξακρίβωση του πραγματικού εισοδήματος του αιτητή για τα σχετικά έτη.

Ο Έφορος άσκησε ορθά τη διακριτική του ευχέρεια με βάση τις πρόνοιες του άρθρου 48 του πιο πάνω Νόμου. (Βλ. *Rainbow v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 846, *Tryfonos v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 844, *Savvas Iannou v. Republic* - Προσφυγή αρ. 388/83, η απόφαση δόθηκε στις 28 Φεβρουαρίου 1989, *Ζαχαροπλαστικές Επιχειρήσεις “ΟΚΑΠΠ” Ατδ v. Δημοκρατίας* - Προσφυγή αρ. 135/89, η απόφαση δόθηκε στις 30 Ιουνίου 1990).

Το βάρος της απόδειξης σε προσφυγή ενώπιον του Ανωτάτου Δικαστηρίου με βάση το άρθρο 146 του Συντάγματος το φέρει ο αιτητής. Επιπλέον το άρθρο 21(2) των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων Νόμων 1978-1979 προνοεί ότι σε υποθέσεις επιβολής φορολογίας το βάρος της απόδειξης στο Δικαστήριο ότι η φορολογία αναφορικά με την οποία ασκείται η προσφυγή είναι υπερβολική, επιρρίπτεται στο πρόσωπο που προσβάλλει την απόφαση (βλ. *Γεωργίου Τζήρου v. Δημοκρατίας*, Προσφυγή αρ. 105/89, η απόφαση δόθηκε στις 13 Δεκεμβρίου 1990).

Προς υποστήριξη της θέσης του ότι έχει ικανοποιήσει πλήρως την υποχρέωσή του να δώσει στον Έφορο όλες τις πληρο-

φορίες που δυνατό να εχρειάζετο για να καταλήξει στην απόφαση του και ότι ο Έφορος είχε ενώπιόν του ικανοποιητικά στοιχεία τα οποία δεν έλαβε, λανθασμένα και πεπλανημένα υπόψη, ο αιτητής έκαμε αναφορά στην υπόθεση **Χριστάκης Χριστοφίδης v. Δημοκρατίας**, Προσφυγή αρ. 681/89, η απόφαση δόθηκε στις 28 Φεβρουαρίου 1991, στην οποία λέχθηκε ότι το τι συνιστά απόδειξη δεν καθορίζεται, αλλά θα πρέπει να είναι ανάλογο με την κάθε περίπτωση. Ουδείς διαφωνεί με τη θέση αυτή. Το θέμα που εγείρεται είναι αν κάτω από τις περιστάσεις ο αιτητής στην παρούσα υπόθεση μπορούσε και όφειλε να τηρήσει πληρέστερα στοιχεία ώστε να είναι σε θέση να δείξει το πραγματικό του εισόδημα.

Όπως τονίστηκε στην υπόθεση **Ζαχαροπλαστικές Επιχειρήσεις "ΟΚΑΠΠ" Ατθ v. Δημοκρατίας** (πιο πάνω) ο φορολογούμενος έχει υποχρέωση να τηρεί βιβλία και να κρατεί σωστούς λογαριασμούς που να δείχνουν το αντικείμενο του φόρου. Η υποχρέωση αυτή του φορολογουμένου πηγάζει από το άρθρο 24.1 του Συντάγματος το οποίο επιβάλλει όπως καθένας συνεισφέρει στα δημόσια βάρη ανάλογα με τις δυνάμεις του. Φορολογούμενος, ο οποίος δεν τηρεί κανονικά βιβλία, δεν δικαιούται σε ουσιαστικές επιτρεπόμενες εκπτώσεις γιατί ο παραβάτης δεν είναι δυνατό να αναμένει την άσκηση της διακριτικής ευχέρειας του Εφόρου προς όφελός του.

Παρόμοια ήταν η προσέγγιση του Δικαστηρίου στην υπόθεση **Νίκος Ψαράς και Υιοί Κέντρα Αναψυχής Ατθ v. Δημοκρατίας** (Προσφυγή αρ. 379/81 - η απόφαση δόθηκε στις 17 Απριλίου 1991) όπου λέχθηκε ότι "Η παράλειψη του υπόχρεου επιχειρηματία να παράσχει στοιχεία ή όλα τα στοιχεία φέρνει στο προσκήνιο την ευχέρεια του Διευθυντή να προχωρήσει στον προσδιορισμό του φόρου. Βλέπε επίσης τις υποθέσεις **Rainbow v. Republic** (πιο πάνω) και **Tryfonos v. Republic** (1984) 3 C.L.R. 884.

Η εισήγηση επομένως του ευπαιδευτου δικηγόρου του αιτητή ότι βάσει της νομολογίας υπάρχει κακή άσκηση διακριτικής εξουσίας και πλάνη περί τα πράγματα διότι όλα τα στοιχεία που δικαιολογούσαν τους λογαριασμούς του αιτητή που κάτω από τις περιστάσεις μπορούσαν να υποβληθούν, έχουν παρουσιασθεί, δεν ευσταθεί και τούτο γιατί είναι φανερό ότι τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν δεν τεκμηριώνουν τις διεκδικήσεις

του.”

Ούτε και στην παρούσα περίπτωση η αιτήτρια τεκμηρίωσε τις διεκδικήσεις της. Ενόψει των παραλείψεων που παρουσίαζαν τα λογιστικά βιβλία της αιτήτριας, η απόφαση του Εφόρου να θεωρήσει το διεκδικούμενο ποσό ως μέρος του φορολογητέου εισοδήματός της δεν εκφείγει των ακραίων ορίων της διακριτικής του ευχέρειας. Οι ισχυρισμοί της αιτήτριας απορρίπτονται. 5

Ως αποτέλεσμα των πιο πάνω, η παρούσα προσφυγή αποτυγχάνει και απορρίπτεται, με £300.- έξοδα εις βάρος του αιτητή. 10

Η προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.